

Samlet og sammenfattende rapport om resultaterne af den kontrol, der er foretaget på fællesskabsplan af alle medlemsstaterne i henhold til artikel 22 i Rådets direktiv 95/53/EF⁽¹⁾

(2002/C 77/07)

1. RETSGRUNDLAG

I artikel 22 i Rådets direktiv 95/53/EF af 25. oktober 1995 om principperne for tilrettelæggelse af offentlig kontrol på foderstofområdet⁽²⁾ hedder det, at medlemsstaterne skal udarbejde årlige programmer, der indeholder de nationale foranstaltninger, der skal iværksættes for at nå det mål, som tilstræbes med direktivet. Der skal i programmerne tages hensyn til medlemsstaternes særlige situation, og især skal arten og hyppigheden af kontrollen, som skal foretages regelmæssigt, angives.

Medlemsstaterne sender senest den 1. april hvert år Kommissionen alle fornødne oplysninger om, hvorledes programmerne er blevet gennemført i det foregående år, idet de præciserer:

- de kriterier, der er fulgt ved programmernes udarbejdelse
- antallet og arten af gennemførte kontrolforanstaltninger
- resultaterne af disse kontrolforanstaltninger, specielt antallet og arten af konstaterede overtrædelser
- de foranstaltninger, der er truffet i tilfælde af overtrædelser.

Kommissionen skal hvert år inden den 1. oktober forelægge en samlet og sammenfattende rapport om resultaterne af den kontrol, der er foretaget på fællesskabsplan, ledsaget af et forslag til henstilling om et samordnet kontrolprogram for det følgende år.

2. BAGGRUND

Formålet med artikel 22 i direktiv 95/53/EF er hvert år at give et samlet billede af, hvordan EF-reglerne på foderstofområdet overholdes i medlemsstaterne.

Det skulle medvirke til, at det indre marked fungerer, ved at der fremlægges elementer til en vurdering af, om EF-bestemmelserne anvendes ensartet. Oplysningerne er desuden med til at kortlægge særlige forhold eller kritiske områder af fælles interesse, som evt. kræver en samordnet indsats på fællesskabsplan.

Grundpillen i det indre marked er princippet om, at overholdelse af reglerne sikres på oprindelsesstedet, og at systematisk kontrol på bestemmelsesstedet derfor ikke er nødvendig. Kontrol på bestemmelsesstedet er således vanskeligere og dyrere. Det er derfor af afgørende betydning for opbygningen

⁽¹⁾ Se Kommissionens henstilling 2002/214/EF (EFT L 70 af 13.3.2002, s. 20).

⁽²⁾ EFT L 265 af 8.11.1995, s. 17.

af EU, at der foregår en gensidig udveksling af oplysning om kontrolaktiviteterne.

Det er i den sammenhæng, Kommissionen hermed sammenfatter medlemsstaternes kontrolaktiviteter i 2000 på grundlag af de oplysninger, den hidtil har modtaget.

3. SAMMENFATNING AF MEDLEMSSTATERNES KONTROLAKTIVITETER I 2000

Alle medlemsstaterne har indsendt skriftlige oplysninger om de kontrolprogrammer, de har gennemført i 2000 med henblik på at sikre overholdelse af EF-bestemmelserne på foderstofområdet.

Flere af dem har dog indsendt oplysninger efter fristen i april 2001, og nogle få af dem har kun forelagt foreløbige oplysninger. Situationen er kraftigt forbedret i forhold til 1999, som var det første år for gennemførelsen af direktivets artikel 22, stk. 2, med det er stadig ikke tilfredsstillende.

- 1) De fleste medlemsstater har klart vist, hvilke kriterier der er fulgt ved udarbejdelsen af kontrolprogrammerne.

De fleste medlemsstaters rapporter omfatter oplysninger om kontrolsystemet, og de har planlagt deres aktiviteter ud fra tal vedrørende produktion, handel og forbrug samt resultaterne af de foregående års kontrol.

I visse medlemsstater kan der på grund af regionale forskelle ikke effektivt gøres rede for planlægningen af et detaljeret landsdækkende årligt kontrolprogram.

Det kan generelt konkluderes, at et afsnit med basisstatistikker, hvor et sådant findes, fremmer forståelsen af den planlagte indsats.

- 2) Der er fremlagt oplysninger om antallet og arten af de gennemførte kontrolforanstaltninger. Kontrollen i de fleste medlemsstater spiller på to strenge:

- rutinekontrol eller inspektioner, der navnlig er rettet mod virksomheder, hvor forarbejdningsprocedurerne undersøges med mellemrum, der fastsættes af myndighederne ud fra kriterier, der ikke altid gøres rede for, men som ofte omfatter produktionsvolumen

— særlig kontrol, der er målrettet mod specifikke emner, der er fastlagt på nationalt plan eller på fællesskabsplan, idet de kræver særlig årvågenhed, f.eks. salmonellaforurening, anvendelse af tilsætningsstoffer til foderstoffer eller tungmetaller.

Begge kontroltyper omfatter normalt udtagning af stikprøver og analyser.

- 3) Der er oplysninger om resultaterne af kontrolforanstaltningerne, specielt antallet og arten af konstaterede overtrædelser; men det kan være vanskeligt at fortolke dem, for det er svært at rapportere om en overtrædelses relative betydning.
- 4) De fleste medlemsstater har gjort rede for, hvilke foranstaltninger der er truffet i tilfælde af overtrædelser. Der gives dog sjældent andre detaljer end antallet af administrative eller strafferetlige sanktioner, f.eks. vedrørende håndhævelse af korrigerende foranstaltninger i praksis.

4. KONKLUSIONER

De indsendte rapporter har ikke et ensartet format, og det er ikke muligt fra de gennemførte foranstaltninger at drage klare konklusioner om, hvor der er behov for en samordnet indsats på fællesskabsplan. Det er derfor nødvendigt at udforme en hensigtsmæssig rapportmodel, der vedtages efter proceduren i artikel 23 i direktiv 95/53/EF.

Det har under drøftelserne i den stående komité vist sig, at det er værd på fællesskabsplan at henstille til målrettet kontrol i 2002 vedrørende følgende emner:

- dioxin i sporstoffer og mineralske foderstoffer
- tungmetaller i sporstoffer og mineralske foderstoffer
- mykotoxiner i foderstoffer
- restriktioner i anvendelsen af forarbejdede animalske proteiner for at beskytte mod transmissible spongiforme encephalopatii.

Indførelse af elektroniske bevillinger til import af tekstilvarer og beklædningsgenstande

(2002/C 77/08)

Med Rådets forordning (EF) nr. 391/2001 af 26. februar 2001 ⁽¹⁾, blev der indført et stykke 3 i artikel 11 i bilag III til Rådets forordning (EØF) nr. 3030/93 om den fælles ordning for indførelse af visse tekstilvarer med oprindelse i tredjelande, og i dette stykke står der, at »hvis et leverandørland har indgået administrative arrangementer med Fællesskabet om elektroniske bevillinger, kan de relevante oplysninger sendes ad elektronisk vej som erstatning for indrømmelse af eksportbevillinger i papirform«.

Der er allerede indført elektroniske bevillinger med en række lande fra 1. november 2001 ⁽²⁾, 1. januar 2002 ⁽³⁾ og 1. februar 2002 ⁽⁴⁾. Siden da har Kommissionen indgået de nødvendige ordninger med følgende: Cambodja, Thailand, Malaysia og Ukraine. Fra 1. april 2002 skal disse lande ikke længere forelægge det originale eksemplar af den tilsvarende eksportbevilling for at få udstedt importbevillinger af bevillingsmyndighederne i medlemsstaterne, og importbevillingerne kan således udstedes, når de kompetente myndigheder har modtaget oplysningerne i elektronisk form fra leverandørlandene, og når Kommissionen har bekræftet, at de mængder, der ansøges om, er til rådighed, og/eller at den elektroniske bevilling er gyldig. de kompetente myndigheder i leverandørtredjelandene kan imidlertid udstede eksportbevillinger eller lignende dokumenter og dermed også, hvis de finder det hensigtsmæssigt, formelle eksportbevillinger for at lette transaktionen for de erhvervsdrivende.

Såfremt de erhvervsdrivende har spørgsmål, kan de henvende sig til medlemsstaternes bevillingsmyndigheder, offentliggjort i EFT C 78 af 18.3.2000, s. 2.

⁽¹⁾ EFT L 58, 28.2.2001, s. 3.

⁽²⁾ EFT C 308 af 1.11.2001, s. 16 (Sri Lanka, Bosnien-Hercegovina, Kroatien og Vietnam).

⁽³⁾ EFT C 374 af 29.12.2001, s. 58 (Rusland, Nepal, Taiwan, Macao og Filippinerne).

⁽⁴⁾ EFT C 29 af 1.2.2002, s. 5 (Indien, Sydkorea og Laos).